

Országgyűlési képviselő

rományszám: T/5358/8

Érkezett: 2012 FEBR 14.

Módosító javaslat

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a „a lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény módosításáról” szóló T/5358. számú törvényjavaslatához a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 2. §-a új (1) bekezdéssel egészül ki és a további bekezdések számozása értelemszerűen változik:

„(1) Az Ftv. 2. § 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„4. elöltöltő-fegyver: az olyan egylövetű- vagy ismétlőfegyver, amelynél a lőport és a lövedéket kizárólag a csőtorkolat irányából lehet a csőbe vagy a forgódobba betölteni, rendeltetészerűen fekete lőporral vagy gyárilag a fekete lőpor kiváltására készült lőporral és hozzávaló csappantyúval működtethető.”

2. A törvényjavaslat 2. §-a új (3) bekezdéssel egészül ki és a további bekezdések számozása értelemszerűen változik:

„(3) Az Ftv. 2. § 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„24. muzeális fegyver és lőszer: az elöltöltő fegyver, valamint az 1890 előtt készített tüzfegyver és azok másolatai, kivéve, ha korszerű perem- vagy központi gyújtású lőszer használatára alkalmas - és a muzeális fegyverekhez használható lőszer.”

3. A törvényjavaslat 3. §-a a következőképpen változik:

„3. §

Az Ftv. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A rendőrség által kiadott engedély szükséges:

a) a lőfegyver, a lőfegyverdarab (a továbbiakban együtt: lőfegyver), a muzeális lőszer kivételével a lőszer, a flóbertöltény gyártásához, javításához, forgalmazásához, a lőfegyver hatástalanításához, a lőfegyver kiállításához és a házilagos lőszerszereléshez és -újratöltéshez,

b) a festéklövő fegyver, a gáz- és riasztófegyver, a gáz- és riasztótöltény, a légfegyver, a lőszerelem, a színházi fegyver gyártásához, javításához, forgalmazásához,

c) a tüzfegyver, a lőfegyverdarab, az e törvény alapján lőfegyvernek minősülő légfegyver, a színházi fegyver, a lőszer, a lőszerelem és a hangtompító

ca) tartásához, továbbá

cb) az ország területére történő behozatalához, az ország területéről történő kiviteléhez, az ország területén történő átszállításához,

d) a gáz- és riasztófegyver viseléséhez,

e) a muzeális fegyver – kivéve az elöltöltő-fegyver – gyártásához, javításához, forgalmazásához, valamint sportlövészeti célú használatához, valamint

f) a polgári rendeltetésű lőtér, a lőfegyver- és lőszertárolóhely üzemeltetéséhez, valamint lövészetvezetői tevékenység végzéséhez.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott eszköz a tartására jogosító engedély birtokában szerezhető meg. A rendőrség az engedélyt visszavonja, ha a jogosult az abban meghatározott eszközt az engedély kiállításától számított 90 napon belül nem szerzi meg.

(3) Az (1) bekezdés c) pont ca) alpontjában meghatározott engedéllyel rendelkező személy vagy szervezet az engedélyben nem szereplő – az engedélyben meghatározott célra rendelt és az adott célra jogszerűen tartható – tüzfegyvert, lőfegyverdarabot, az e törvény alapján lőfegyvernek minősülő légfegyvert, színházi fegyvert, lőszerelmet és hangtompítót, valamint a jogszerűen tartott lőfegyverhez használható lőszert az engedély birtokában szerezheti meg. A jogszerűen tartott lőfegyverhez használható lőszer megszerzéséhez a lőfegyvernek a tartására jogosító engedély meglétét igazoló hatósági igazolványba történő bejegyzése szükséges.

(4) A lőfegyver vagy lőszer kereskedelmi célú behozatalának, kivitelének, illetve átszállításának engedélyezése iránti kérelem elbírálása során a szakhatósági közreműködés rendjét kormányrendelet határozza meg.

(5) Lőfegyvernek az Európai Unió valamely tagállamába történő – nem kereskedelmi vagy elidegenítési célú – kiviteléhez a rendőrség által kiadott európai lőfegyvertartási engedély szükséges. Európai lőfegyvertartási engedély a lőfegyver tartására jogosult természetes személynek adható.

(6) Ha az Európai Unió valamely tagállama a magyar hatóságot azért keresi meg, mert attól magyarországi lakóhellyel rendelkező személy a megkereső tagállamban „B” kategóriába tartozó tüzfegyver tartására kér engedélyt, hatóságként a rendőrség jár el.

(7) Az (1) bekezdés c) pont ca) alpontjában meghatározott engedélyt – valamint az engedély meglétét igazoló hatósági igazolványt – a kérelmező természetes személy személyesen, a kérelmező jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet a kereskedelmi meghatalmazottja útján veheti át.”

4. A törvényjavaslat 8. §-a a következőképpen változik:

„8. §

Az Ftv. 12. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A lőfegyver-kereskedő a lőfegyver és lőszer forgalmazásakor köteles
a) a vevő, az eladó (szállító), illetve a megrendelő adatait, a lőfegyver, lőszer azonosító adatait, továbbá a házilag lőszerszereléshez szükséges lőszerelem (csappantyú, lőpor) forgalmazott mennyiségét nyilvántartásba venni,
b) a vevő, az eladó (szállító), illetve a megrendelő azonosítását a személyazonosságát igazoló hatósági igazolvány alapján elvégezni,
c) a vevő lőfegyver tartására jogosító engedélyének érvényességéről, valamint arról meggyőződni, hogy jogosult a forgalmazott lőfegyver, lőszer megszerzésére, továbbá
d) a lőfegyverek készletre vétele vagy értékesítése esetében a (2) bekezdésben meghatározott adatokat a lőfegyverek központi nyilvántartásába továbbítani.
(1a) Kormányrendelet az elektronikus úton történő adattovábbítást kötelezővé teheti, illetve előírhatja, hogy lőfegyver-kereskedői tevékenységet kizárólag az elektronikus úton történő adattovábbításhoz meghatározott technikai feltételekkel rendelkezők folytathatnak.”

5. A törvényjavaslat 13. §-a a következőképpen változik:

„13. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő hónap tizenötödik napján lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(2) E törvény 2.§ (1) és (3) bekezdései 2013. január 2-án lépnek hatályba.

INDOKOLÁS

1. pont: A jelenlegi törvénytövege helytelenül „előltöltő lőfegyver” elnevezést használ az előltöltő fegyverekre a 2. § 4. pontjában. Javasolom, hogy a fogalom változzon „előltöltő-fegyver”-re, mely megfelel a hazai szabályozásoknak is, mivel a törvény egyértelműen kivonja a lőfegyver és tűzfegyver kategóriákból az előltöltő-fegyvereket.

2. pont: Ez a definíció hátrányosan érinti az 1890 előtt készített muzeális (modern központi vagy peremgyújtású lőszer tüzelésére alkalmatlan) pontos másolataként gyártott csappantyús hátultöltő fegyvereket, melyek működési elv tekintetében alig térnek el az előltöltő fegyverektől: ugyanúgy feketelőporral működnek, ugyanúgy külön felhelyezett csappantyú indítja a főtöltetet, ugyanúgy eredeti fegyverek vagy azok pontos másolatai. Ezen fegyvereket az EU minden országa azonos kategóriába sorolja az egylövetű előltöltő-fegyverekkel, és

szabadon vásárolhatóak 18. életév felett, és Magyarországon is szabadon vásárolhatóak a rendszerváltás óta.

A jogalkotó eredeti célja a definíció változtatásával a modern tervezésű, önvédelmi célú, gumilövedékes muzeális-fegyverek korlátozása volt, a 2013. január 1-jén életbelépő definíció azonban feleslegesen köti engedélyhez a gyűjteményi darabokat is, melyeknek e kategóriához köze nincs.

Javasoljuk, hogy a valódi muzeális fegyverek váljanak el élesen minden más, jelenleg joghézagra épülő szabadon vásárolható traumatikus (gumilövedékes-muzeális) fegyvertől, melyeket jelenleg - jobb híján - ebbe a kategóriába sorolnak be. E joghézag fegyverek – önvédelmi jellegüknek köszönhetően – önálló kategóriát igényelnek.

3. pont: A törvény 12. § (1) d) pontjának értelmében a lőfegyver-kereskedő köteles minden egyes lőszer értékesítésről is adatszolgáltatást végezni a hatóságok felé. Ez jelenleg a hatályos törvény szöveg alapján sem működő rendszer, értelmetlen, felesleges adminisztrációt jelentene. Indokoltnak tartom a lőszer értékesítésének adatszolgáltatását és központi nyilvántartását. A jogszabály új 5. § (2) af) pontja szerint a rendőrségnek minden egyes eladott lőszerről is központi nyilvántartást kellene vezetnie. Javasoljuk, hogy ezt a pontot is töröljék az paragrafusból, mert az értelmetlen, kivitelezhetetlen. A tartásra jogosult nem csak hazánkban vásárolhat fegyveréhez lőszert, sőt, az új rendelkezések értelmében maga készíthet is lőszert. Ennek tudatában kétséges, hogy egy központi mennyiségi lőszer nyilvántartás mennyire lehet pontos, és egyáltalán milyen haszna lehet.

4. pont: A muzeális fegyverek (elsősorban az előltöltő-fegyverek) gyártásának, javításának engedélyhez kötése több szempontból is jogbizonytalanságot teremthet. Az előltöltő-fegyverek egyetlen jogszabályi szempontból értelmezhető darabja a fegyvercső, mely nem más, mint egy egyik végén lezárt cső. Csekély technikai tartalmának köszönhetően számos eszköz tekinthető előltöltő-fegyver csőnek (pl.: egyik oldalán lezárt gázcső, fémből készült tollbetét, stb...). Javasolom, hogy vonják ki az előltöltő-fegyvereket a javítási, gyártási engedély kötelezettség alól. E fegyverek bevizsgálási kötelezettsége természetesen megmarad, így a kész termékek ellenőrzése nem tűnik el a rendszerből. Az előltöltő fegyverek gyártási engedélyhez kötése ellehetetlenítené a hazánkban működő vállalkozásokat, melyek múzeumi minőségű reprodukciókat készítenek művészi igényességgel.

5. pont: Az 1. és 2. pontban foglalt módosítások miatt szükséges hatálybaléptetési szabályok.

Budapest 2012. február 14.

Szedlák Attila
országgyűlési képviselő
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség